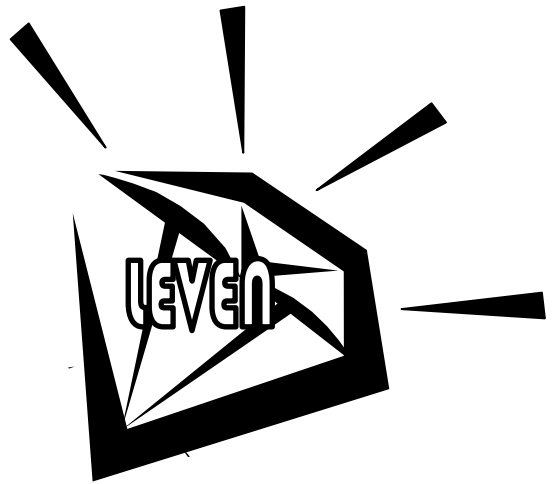

Eerbied voor het leven

blok E - nivo 3 - avond 2

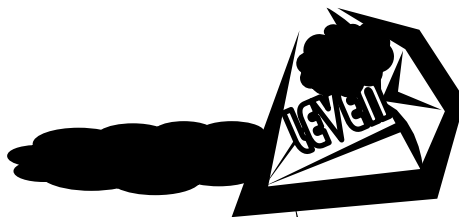

Verdiepen in de problemen

- **Waarom leef ik**

Ik denk dat de meeste dit niet eens zullen lezen maar ik moet het toch kwijt....

Ik ben leeg van binnen, ik voel me koud, verlaten, verdrietig, branden van binnen en opgesloten in mijn lichaam allemaal tegelijkertijd. Ik werd voor 2,5 jaar gepest en nu is het opgehouden en negeert iedereen me. Overal waar ik kom lijkt het wel of mensen mij niet moeten. Maar ik weet niet wat er aan de hand is. Ik was nooit zo en ik durf niet meer te praten tegen mensen. Ik leef in een hel en zie het niet meer zitten. Ik had een tijd een vriendin, maar die ouders gingen uit elkaar en heb haar gesteund in die tijd en liet het pesten achter wegen om haar niet in haar vaar water te laten zitten. Tis nu over en nu liet ze me stikken. Mijn vrienden kiezen ook voor de grotere kant en ik sta alleen. Ik begin bijna te huilen wanneer iemand tegen mij praat want ik durf niks terug te zeggen ik ben zo onwijs bang. Ik word elke dag overgeslagen. Ik heb dus geen vrienden waar ik troost bij kan vinden. Mijn vader kon het niet schelen dat ik zelfmoord wilde plegen en me moeder heeft het te druk met haar zelf. Ik ben gelovig maar ik lijk wel verlaten door God. Mijn vader scheen contacten te hebben met andere vrouwen en het huwelijk staat hier op klappen. En op mijn bijbaantje negeren ze me ook al want iemand heeft over mij zitten roddelen. Ik kan het niet meer aan... ik wil dood ik wil rust.

- *Peter was de eerste baby met het Syndroom van Down die in het Bloomington Indiana Hospital werd geboren na de geboorte en het overlijden van 'Baby Doe' in 1981. Sommigen zullen zich deze zaak nog herinneren. Baby Doe was een kleine jongen met het Syndroom van Down. Hij had een opening tussen de luchtpijp en de slokdarm. Dit kan door middel van een operatie verholpen worden, maar zonder chirurgisch ingrijpen is dit dodelijk. Net als de darmafwijking van Peter komt dit soms voor bij kinderen met het Syndroom van Down. De ouders van Baby Doe namen de beslissing om hem niet te laten opereren. Zij besloten dat hij moest sterven. Aangezien je kinderen wettelijk gezien niet kunt laten 'inslapen' zoals dat bij honden en katten gebeurt, hield het ziekenhuis hem op de kraamafdeling maar ze gaven hem niets te eten of te drinken. Het duurde zeven of negen dagen, ik ben vergeten hoe lang precies, maar in ieder geval lange tijd, voordat hij uiteindelijk overleed. Als ik hoor dat*

prenataal het Downsyndroom is vastgesteld, dan respecteer ik de beslissing tot abortus volledig. En ik vind dat de ouders zich geen seconde schuldig moeten voelen omwille van die beslissing mits ze op voorhand alle beschikbare en recente onderzoeken hebben doorgenomen. Mits ze gezinnen met kinderen met het Downsyndroom - of zelfs mijn eigen zoon Peter - hebben opgezocht. Mits ze dus heel goed weten wat het betekent om zo'n kind te hebben. Het ene gezin kan nu eenmaal beter omgaan met gehandicapte kinderen dan het andere. Het zou voor een kind met het Down's syndroom uitermate jammer zijn mocht het geboren worden in een gezin dat omwille van de handicap niet van dat kind houdt. Dus als een gedegen geïnformeerde ouder de keuze maakt om die zwangerschap te onderbreken, dan respecteer ik die beslissing volledig.

Afsluiting

Schrijf op wat je vanavond hebt geleerd of weer goed hebt beseft.
Onderstreep wat je het mooiste vond:

1 Johannes 2: 15 - 16

Heb de wereld en wat in de wereld is niet lief. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem, want alles wat in de wereld is - zelfzuchtige begeerte, afgunstige inhaligheid, pronkzucht -, dat alles komt niet uit de Vader voort, maar uit de wereld.

Bijbelleesrooster -----

Psalm 71:1-6

Voordat we geboren werden was God al onze helper. Leven begint niet pas bij de geboorte

Psalm 139:13-16

Hét bijbelgedeelte om overtuigd te worden dat abortus in strijd is met het zesde gebod

1 Korintiërs 6:19-20

Ons lichaam is een tempel van de Heilige Geest waar we God mee moeten verheerlijken. Je mag ook je eigen lichaam dus niet doden of in gevaar brengen.

Hebreeën 4:14-16

Christus heeft gedeeld in ons lijden. Daarom kun je doorgaan, hoe moeilijk het leven ook is. Er is altijd één die met je meevoelt.

1 Tessalonicenzen 5:14

We moeten de 'moedelozen hoop geven'. Neem iemand die het leven niet meer zitten heel serieus en bemoedig hem/haar.

Romeinen 13:1-7

Dit bijbelgedeelte wordt soms gebruikt om de doodstraf te ondersteunen. De overheid draagt 'het zwaard' om onrecht te weren.

1 Korinte 5:1-2

Een zonde waar in het oude testament de doodstraf op stond moet nu worden bestraft met uitsluiting uit de gemeente. Er is wel iets veranderd in het nieuwe testament m.b.t. de doodstraf.

